

ΠΩΣ ΕΠΙΤΥΧΑΝΕΤΑΙ Η ΕΥΑΙΣΘΟΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ \ ΛΥΡΙΣΜΟΣ \ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΦΟΡΤΙΣΗ

1. Μεταφορική (συνυποδηλωτική – ποιητική) χρήση του λόγου

Π.χ. H αναζωπύρωση της σχέσης ενός ζευγαριού

2. Χρήση χιούμορ

Π.χ. [...]ας περιοριστούμε να κρίνουμε μια χούφτα συμπατριώτες μας, ανάμεσά τους και VIPs (έτσι έχουν χαρακτηριστεί οι «Διάσημοι»), που ψωμιολυσσάνε σε μια έρημη ακτή του Αγίου Δομίνικου.

3. Χρήση ειρωνίας

Π.χ. Στην τσακισμένη από την κρίση Ελλάδα, το «Survivor» μας διδάσκει ότι για ένα κομμάτι ψωμιού, για ένα πάτο ρύζι, «δεν φτάνει μόνο η δουλειά»: χρειάζεται η πλήρης υποταγή, η προδοσία, η αλληλοεξόντωση

4. Οικείο , προφορικό ύφος

Π.χ. Όμως αν κάποιος έχει το βράδυ ανοιχτή τη συσκευή του, το πιθανότερο είναι να βλέπει το ριάλιτι «Survivor» στον Σκάι.

5. Μακροπερίοδος λόγος

Π.χ. Έχουμε και λέμε: ριάλιτι επιβίωσης, είτε κλειστοφοβικά είτε στην άγρια φύση, ριάλιτι αποκατάστασης (make-over) που επιδιορθώνουν και ανακανίζουν σπίτια, μύτες, μαγαζά, ριάλιτι αδυνατίσματος, ριάλιτι ευρέσεως εργασίας, ριάλιτι συνοικεσίων, ριάλιτι μαγειρικής κ.ά.

6. Ρηματικά πρόσωπα και συγκεκριμένα το α' και το β' : προσδίδουν βιωματικό τόνο, εξομολογητικό ύφος(α'), ζωντάνια, αμεσότητα και παραστατικότητα. Συχνά, υπάρχει συμβουλευτικός τόνος , παρότρυνση και προσταγή(β').

Π.χ. Γνωρίζουμε πια καλά ότι αυτός ο μικρός πλανήτης δεν είναι απλά η κατοικία μας, είναι το σπιτικό μας, είναι η «μητρίδα» μας και ακόμη περισσότερο η Γη – πατρίδα μας. Μπορούμε να φύγουμε, να ταξιδέψουμε, να αποικίσουμε άλλους πλανήτες.

7. Χρήση της Προστακτικής και της Υποτακτικής έγκλισης : Η Προστακτική έγκλιση όπως και η Υποτακτική, εκφράζουν προσταγή, προτροπή, επιθυμία, ευχή , δεοντολογικό ύφος.

Π.χ. Πρέπει να πάψουμε να βλέπουμε τον άνθρωπο σαν ένα υπερφυσικό ον και να εγκαταλείψουμε μια για πάντα εκείνο το σχέδιο[...] (Υποτακτική έγκλιση)

8. Χρήση αφήγησης

Π.χ.[...] Βγήκα το πρωί να πάω στην τράπεζα και είδα ένα γάτο εκεί στη γωνία. Δεν νομίζω ότι ήταν χτυπημένος, δεν φαινόντουσαν αίματα, πάντως ξεψυχούσε. Σκέφτηκα να ζητήσω

κάποιον, να του κάνει μια ένεση, όπως γίνεται στην Ευρώπη. Στην Αγγλία όπου πατάνε μια ένεση στα ζώα και τα λυτρώνουν. Ήταν φοβερό, αυτή η ατέλειωτη διαδικασία[...]

9. Χρήση περιγραφής

Π.χ. όπου κι αν έστρεψε τη ματιά του, στα κάγκελα, στις αντιλόπες που τέντωναν το κεφάλι τους πάνω απ' τα κιγκλιδώματα, παντού αποκαλυπτόταν η ομορφιά. Το τρεμούλιασμα ενός φύλλου στην πνοή τ' ανέμου τον γεμίζει πρωτόφαντη χαρά. Ψηλά, στον ουρανό, τα χελιδόνια κάνουν κάθετες εφορμήσεις, στρίβουν απότομα, ρίχνονται εδώ κι εκεί, στροβιλίζονται με πλήρη έλεγχο των κινήσεών τους σαν να τα συγκρατεί λαστιχένιο σκοινί· κι οι μύγες πετούν ψηλά και ξανακατεβαίνουν.

10. Συναισθηματικά φορτισμένο λεξιλόγιο, μέσω της χρησιμοποίησης λέξεων, που έχουν μεγάλο ιδεολογικό φορτίο

Π.χ. Απρόσκοπη (ανεμπόδιστη) διακίνηση δημοκρατικών ιδεών [η έννοια της δημοκρατίας έχει μεγάλη συναισθηματική φόρτιση]

11. Επαναλήψεις λέξεων

Π.χ. Πήγαινε κι άνοιξε την πόρτα.

Αν είναι η καταχνιά

θα καθαρίσει.

Πήγαινε κι άνοιξε την πόρτα.

Κι αν είναι μόνο η σκοτεινιά

που θορυβεί

κι αν είναι μόνο

κούφιος άνεμος

κι αν

τίποτα

δεν είναι

έξω εκεί,

Πήγαινε κι άνοιξε την πόρτα.

Τουλάχιστον

θα γίνει

κάποιο

ρεύμα.

12. **Χρήση επιθέτων**, τα οποία προσδίδουν περιγραφικό τόνο, γλαφυρότητα και αναδεικνύουν λογοτεχνικά κάποιες λέξεις.

Π.χ. *H απάνθρωπη εκμετάλλευση των μεταναστών*

13. **Σημεία στίξης**

Π.χ. *Άραγε το περιβάλλον έχει ξεκινήσει να μας εκδίκειται*; (Ρητορική ερώτηση)

14. **Εκφραστικά μέσα – Σχήματα λόγου**

Π.χ. οι ανεμοστρόβιλοι της *Iστορίας* δεν τους αγγίζουν[...] – (Μεταφορικός λόγος)

15. **Εικόνες**

Π.χ.

Οι άλλοι φώναζαν πίσω από τα τζάμια

και το τοπίο ρηγματώθηκε περιμετρικά

ώσπου βυθίστηκε

και τα παιδιά ολόχρυσες σκιές

στον ορίζοντα[...]

Ηχητική και οπτική εικόνα

16. **Τρόποι και μέσα Πειθούς** : Επίκληση στο συναίσθημα – Επίκληση στο ήθος του πομπού - Επίθεση στο ήθος του δέκτη

Π.χ. Όσοι βρίσκονται σ' αυτή την αίθουσα γνωρίζουν ότι πάντοτε, με όλες μου τις δυνάμεις και με αίσθημα ευθύνης υπηρέτησα τη θέση που μου εμπιστεύθηκε η Πολιτεία(Επίκληση στο ήθος του πομπού)

Το *Bučánτιο* στάθηκε το χρυσό παλάτι απ' όπου βγήκε η νέα λάμψη του Ελληνισμού. Ο σκοτεινιασμένος και ξεραμένος κόσμος, πάλι ξανάνθισε σαν περιβόλι μοσχοβολημένο, κι ο σπόρος ήταν ο ένας κι ακατάλυτος σπόρος της ζωής, ο Ελληνικός (Επίκληση στο συναίσθημα)

Η ολέθρια αποτελεσματικότητα του συστήματος τείνει να ευτελίσει τους θεαμούς προσστάσιας του περιβάλλοντος και εκτέρεψε εκτεταμένη ανομία (η καταπάτηση και εσκεμμένη καταστροφή των δασών και οικοτόπων, η αυθαίρετη δόμηση κ.λπ. είναι μερικά δείγματά της), στην οποίαν έχει ήδη εθισθεί μέρος του πληθυσμού.(Επίθεση στο ήθος του δέκτη).